

च श्रुतेस्तस्य गन्धशून्यत्वात् तयात्वम् । अल पर्याप्तौ
अच् न०त० । अपर्याप्ते अपरिमिते परमेश्वरे “पवनः-
पावनोऽनल” इति वि० सह० । भाष्यकृता च उक्तव्युत्-
पत्तिः विष्णुविषयत्वे दर्शिता ।

अनलदीपन लि० अनलं जठरानलं पित्तधातुवर्द्धनेन दीप-
यति वर्द्धयति दीप-णिच्-ल्यु । जठरानलोद्दीपके
“मधुरो मधुरः पाके दीपघ्नोऽनलदीपन इति” “सौग-
न्ध्यात् पूतिकोष्ठघ्नः सौक्ष्मप्राज्ञानलदीपन” इति च
सुश्रुतोक्ते द्रव्यभेदे । [नामिकायां लतायाम् ।

अनलप्रभा स्त्री अनलस्य प्रभेव प्रभा यस्य ब० । ज्योतिष्मती-
अनलप्रिया स्त्री इत० । साहाय्यायां दक्षकन्यायाम्
वर्णिपत्याम् ।

अनलि पु० अनिति अन-अच् अनः अलिर्यत्न ब०
शक० । वकटक्षे तत्पुष्पस्य वङ्गमधुमन्थेन तन्मधुभिर्भस्म-
राणां जीवनधारणात्तथात्वम् ।

अनल्प लि० न अल्पः । प्रचुरे भूषिष्ठे । [शून्ये लि० ।

अनवकाश पु० न०त० । अवकाशाभावे । ब० । अवकाश
अनवगीत लि० अव+गै-क्त न०त० । अनिन्दिते ।

अनवग्रह लि० नास्ति अवग्रहो यस्य । प्रतिबन्धशून्ये “अव-
ग्रहव्यवधानवग्रहपहेति” नैष० । न०त० । उष्टिप्रति-
बन्धाभावे ।

अनवद्य लि० न अवद्यं निन्द्यम् । निन्द्यभिन्ने दोषशून्ये च
“अनवद्यदण्डार्हिनो ऋणानिति” नैष० । “अनवद्यवि-
द्योद्गोतेनेति” दायभा० । “अनवद्योरिशादा” इति
ऋ० ६, ६६, १०, “अनवद्योगर्हार्हित” इति भा० ।
“अग्निः शर्वमनवद्यं युवानमिति” ऋ० १, ७१, ८ ।

अनवधान न० न अवधीयते मनः संयुज्यते कर्त्तव्यकर्म्मणि
यथावस्थितं प्रवर्त्ततेऽनेन अव+धा-करणे ल्युट् अवधानम्
चिह्नवृत्तिभेदः अभावे न०त० । अवधानाभावे मनः-
संयोगविशेषाभावे प्रमादे, न०ब० । तद्वति लि० ।

अनवधानता स्त्री अवधानं नास्ति यस्य तस्य भावः ।
प्रमादे । कर्त्तव्यकर्म्मव्यताबोधेन ततोनिवृत्तिः, अकर्त्तव्ये
कर्त्तव्यताबोधेन तत् प्रवृत्तिश्च प्रमादः । “कर्त्तव्याकरणं
यत्ताकर्त्तव्यस्यायवा क्रिया । उच्यते द्वितयं तत् प्रमा-
दोऽनवधानमिति” ।

अनवपृच्छ लि० अव+पृच् संपर्के क्त इडभावाद् अन्वत्सम्
न०त० । असम्पृक्ते । “अनवपृच्छा वितता वसानमिति”
ऋ० १, १५२, ३ ।

अनवव्रज पु० अव+व्र-अच् न वचादेशः न०त० । अप-
वादवर्जिते “विजेष कदिन्द्र इवानवव्रजोऽस्माकमिति”
ऋ० १०, ८४, ५ ।

अनवभ्र लि० न भ्रंशते बा०ड । अवभ्रंशशून्ये “प्रस्तम्भदेष्णा
अनवभ्रराधस” इति ऋ० १, १६६, ७ । “अनवभ्रराधसः
अनवभ्रहृद्विरादिधना” इति भा० ।

अनवम लि० न अवमः । न्यूनताहीने श्रेष्ठे “सुधमानीवभां
सभामिति” रघुः ।

अनवर लि० न अवरः । अवरभिन्ने श्रेष्ठे अजघन्ये “सोऽ-
यमिन्द्रादनवरो वासुदेवश्च भारतेति भार० ।

अनवरत लि० अव+रम+भावे क्त अवरतम् विरामः तस्मात्
यस्य ब० । निरन्तरे विश्रामशून्ये ।

अनवराद्धा लि० अवराक्षिन् अवर्द्ध भवः यत् न०त० ।
उत्कृष्टे श्रेष्ठे च शीर्षभागे स्थापनीयतयास्य तत्त्वम् ।

अनवलम्ब लि० नास्ति अवलम्बो यस्य । आलम्बनहीने ।
“न परं पयि पक्षपातिताऽनलम्बे किमु? सादृशेऽपि
सेति” नैष० ।

अनवल्लोभन न अवलुप्यते उमान् येन अव+लुप-ल्युट् पु०
पस्य भः । गर्भसंस्कारभेदे । “उपनिषदि गर्भसम्बन्धं पुंस-
वनमनवल्लोभनञ्चेति” आ० ऋ० ।

अनवस लि० अव-प्रीणनादौ असच् अवसः भोजनं प्रीति-
करत्वात् न०ब० । पथ्याशनहीने “अनवसो अमभीशु”
इति ऋ० ६, ६६, ७, “अनवसः पथ्याशनरहित” इति भा० ।

अनवसर लि० अवसरः उचितः कालः नास्ति यस्य ब० ।
उचितकालविहीने । “अतर्क्यैश्वर्यं त्वय्यनवसरदुःस्था-
कृतधिय इति महि० स्तो० । न०त० । अवसराभावे ।

अनवसित लि० अवसितः समाप्तो निश्चितो वा न०त० ।
अनिश्चिते असमाप्ते च । “अनवसिताम्यौ भृगौ गुरुरन्ते-
इति (उत्त०) उक्ते अन्तोभेदे स्त्री ।

अनवस्कार लि० अवस्थायते शोध्यते अव+क्-अप् सुडा०
गमः अवस्कारो मलः स नास्ति यस्य ब० । मलहीने ।

अनवस्था स्त्री अव+स्था-अङ् अवस्थितिः न०त० । अव-
स्थाभावे, तर्कदोषविशेषे उपपाद्यस्य समर्थनाय उपपाद-
कस्यानुसरणं तर्कः यत् तर्कं उपपाद्योपपादकयोर्विभ्रान्ति
नास्ति तादृशतर्कस्यानवस्थादोषः तत् स तर्को न पान्छुः ।
अधिकं तर्कशब्दे वक्ष्यते “प्रामाणिकी अनवस्था न
दोषायति” जग० । नास्ति अवस्था यस्य । अवस्थिति-
शून्ये लि० । “अशरीरं शरीरेषु अनवस्थेष्ववस्थितमिति” ।